

[Andreasen.]

dette Spørgsmaal, da jeg i denne mægtige Bunke af Regninger fandt de Regninger, hvis Tal jeg drog frem. Maa jeg have Lov til her at indskyde, at hvad jeg i denne Sag har udtalt fra denne Plads, er Sandhed, de Tal, jeg har nævnt, er rigtige, de lader sig ikke omstøde.

Man kommer nu med den Forklaring, at Rektoren i Rungsted har holdt 25 Aars Jubilæum. Det har han ladet Statskassen betale. At Ministeriet tager det for gode Varer, maa blive Ministeriets Sag. Den højtærede Minister har udstedt en Erklæring paa Ministeriets Vegne, hvori han siger, at Ministeriet finder ingen Anledning til Klage. Men det gør jeg, højtærede Minister, thi det kan dog aldrig vedkomme Statskassen, at Rektoren i Rungsted i 20 Aar har drevet en Virksomhed, som — jeg hørte en Mand en Dag kalde det som „Privatpensionatsvært-pædagog“, i 20 Aar har drevet Privatskole. Hvad vedkommer det Staten, at det er 25 Aar siden, han begyndte?

Kan man uden at spørge Ministeriet og Finansudvalget overhovedet afholde Udgifter til saadanne Festligheder? Et Blad, som har angrebet mig for min Kritik, har nævnt, at i en enkelt Fæst — der var nu hele to — deltog i alt 200 Personer. Jeg husker, at jeg en Dag traf et Medlem af Finansudvalget, som ikke hørte til mit Parti, et Medlem for Resten af den højtærede Ministers Parti, der sagde: Det var for Resten en udmærket Forklaring, som den Rektor har givet; han havde inviteret Ministeriets Embedsmænd, og saa kunde der jo ikke være noget at kritisere. Ja, det var egentlig fortræffeligt.

Jeg vilde gerne vide, om jeg, naar jeg som Rigsdagsmand eller som forhenværende Formand i Finansudvalget til Sommer vil afholde et eller andet Jubilæum — jeg kan holde forskellige, jeg kan holde det som Pressemand, og jeg kan holde det som Politiker o. s. v. — blot ved at invitere Ministeriets Embedsmænd kan faa det betalt i Frederiksholms Kanal? (En Stemme: Ja!). Det tror jeg ikke, jeg tror jeg vilde blive afvist, og med Rette.

At en Mand, som har solgt sin Skole til Staten og faaet en efter min Mening særdeles flot Betaling, kan notere, at det er 25 Aar, siden han begyndte sin private Virksomhed, det vedkommer ikke paa nogen Maade Staten. Skal der endelig festes, skal Ministeriet give Tilsagn om at optage en Bevilling paa Finansloven dertil, og er Rigsdagen inde, skal Ministeren gaa til Finans-

udvalget og faa dets Samtykke til en saadan Bevilling.

Jeg erindrer om, hvor korrekt Krigsministeriet optræder i den Slags Sager. Da jeg var Formand for Finansudvalget, var der Tale om, at Frederiksværk i Anledning af Byens Jubilæum gerne vilde fejre den gamle Legatstifter, Generalmajor Classen. Der var Tale om at flytte en Buste fra Tøjhuset og opstille den ude i Frederiksværk. Det drejede sig om en Bevilling paa 259 Kr., men Krigsministeren kom til Finansudvalget og sagde: Den Slags Ting ligger udenfor det almindelige, det kan ikke ske uden Finansudvalgets Samtykke. Jeg vil henstille til Undervisningsministeriet at følge den Praksis. Jeg ved, at Undervisningsministeriet er et dyrt Ministerium, og det maa det ganske naturligt blive, men der er mange Punkter, hvor der kan spares, og hvor der skal spares.

Jeg sagde i min første Tale, og det vil jeg gentage, at Statsskolen skal ikke være Kælebarn frem for Folkeskolen. Det danske Socialdemokrati har gennem sin Virksomhed, ikke mindst gennem min afdøde Partifælle K. M. Klausens Virke dels i, dels udenfor Folketinget, sørget for at højne den danske Folkeskole baade økonomisk og i Anseelse i Befolkningen. Men hvorledes ligger nu Landet med Hensyn til Folkeskolen? Jeg skrev forleden Dag et Brev til min gamle Lærer, som bor i Bækkelund ved Viborg. Jeg kom til at tænke paa: Nu maa jeg dog lægge et Frimærke i Brevet til ham, for han har jo i de mange Aar undervist Hundreder og atter Hundreder af Børn, der kan være saa mange af hans gamle Elever, der ogsaa skriver til ham; han vil gerne besvare disse Breve, og det har han ikke Raad til.

Denne gamle Mand har ikke saa meget som 15 Ø. til et Frimærke paa det offentliges Regning. Men her kan man, som jeg har vist, ganske roligt se bort fra, hvad det koster. Jeg fastholder, at der er udfoldet en urimelig Luksus for Statsskolens Vedkommende. Dette er ikkeet Angreb paa Ministeren personlig eller paa Embedsmændene, men jeg kræver, at disse Folk ved Statsskolen skal forstaa, at Tiden ikke er inde til at komme med Krav om yderligere Begunstigelser, yderligere Nedsættelse af Timetallet o. s. v.

Der har været sagt, at det var jo Smaating paa sin Vis. Ja, skal vi endelig tale om Smaating, er det vel ogsaa Smaating, naar Husmand Peter Jensen i Øverråd — for at tage et Navn — sidder i Sogneraadet og faar en Kop Kaffe, de Gange han sidder og skal være med til at ligne Skat — det